

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Venerabili, Mvltvmqve Religioso In Christo Patri, D. Hectori Vitensi; Per
Prouinciam Rheni, Sacri Ordinis Carthusiensis Visitatori Primario,
dignissimo vigilantissimoque; nec non Carthusiæ propè ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VENERABILI,
MULTVMQVE RELI-
GIOSO IN CHRISTO PATRI,

D. HECTORI VITENSI; PER PRO-
vinciam Rheni, Sacri Ordinis Carthusiensis Vi-
sitatori Primario, dignissimo vigilantissimo-
que; nec non Carthusiæ propè TRE-
VERIM Priori meritissimo:
cum debita obedien-
tia. S.

INTER multifaria, meritoq; lau-
dabilia de Republ. Christiana ac
fide Orthodoxa benè merendū
studia, Venerāde admodum plu-
rimumque colende Pater: duo hæc, haud in-
firmum, optimo iure communiq; eruditorū
sententia, sibi vindicare locum; notius est:
quā ut fusius me id comprobare necesse
sit.

Primum quidē eorum, qui assiduo compa-
ratam labore variarum rerū notitiā, haud
sibi solis servare; verum etiam eandem, varijs
ad posteros trāmissis doctissimis libris, alijs
cōmunicare gnauiter accurateq; allaborant:
iugiter sibi ob oculos ponētes illud Ecclesia-
stici; Sapientia absconsa & thesaurus inuisus,
quæ utilitas in vtriq;? Præclaræ dein D. Au-
gustini sententiæ inhærentes; qua de ijsdem
etiam rebus ac quæstionibus, plures à pluri-
bus conscribi libros, diuerso quidem stylo,
(?) 2 haud

cap. 20. & 41.

Lib. 1 de Tri-
nitate cap. 2.

EPISTOLA

haud diuersa tamen fide vtilissimum censet: non solum quod difficile admodum sit, quæ scribuntur à singulis, in omniù manus venire: at quoque, quòd qui vel minus intelligit, minori; cum voluptate legit vnù; fortè melius affecutus sit, libentiusq; lecturus alterum: rem eandem alijs verbis, aliq; metho- do explicantem. Nonnulli siquidē, res multis varijsq; dictionibus declarari: alij breuiter proponi gaudent. Quidam non nisi phalero- to dicendi genere delectantur: alij mediocre & simplex amplexantur. Eximia itaq; laude eos censet dignos facer Antistes, qui in eo, vt omnibus fiat satis, strenuam operam, maxi- mumque studium impendunt.

Alterum verò eorum, qui veterū scripto- rum monumenta in obscuro latentia, in lucē ac publicum de nouo proferre: dein tam eo- rundem, quam modernorum quæ iam lucem aspexerunt, à mendis & erroribus, quibus par- tim auctorum partim calcographorum vitio plerunq; scatent, expurgare, auctioraque reddere, impigrè desudant. Atque hac sanè in parte, fortasse hoc alterum vtilius illo videri potest: quòd efficiat, vt optima Orthodoxo- rum Patrù volumina, hac cura adhibita: cum priscò hitori, tū debitæ integritati sigillatim restituantur. Et quidem sicut illud magnam quandam ingenij copiã postulat, vt quis post tam multa à doctissimis viris scripta, dignum aliquid, hoc seculo vno omnium eruditissi- mo (utinam tam pio) commentari possit: ita alte-

alte-

DEDICATORIA.

alterum exactissimum sanè iudiciū, summāque diligentia requirere exploratissimū est.

Præclare itaque fecisse, post alios quamplurimos eruditione ac pietate insignes, haud immeritò censendus est confrater quondam noster Zacharias Lippeloo: qui se totū quoad fieri potuit, dum viueret, cōmuni bono consecrans, tenuiorisq̄ fortunæ hominibus ac breuitatis studiosis consulere volens: Historias seu Sanctorum vitas, illas potissimū quæ per Venerabilem (piæ memoriæ) P. Laurent. Surium prolixæ admodum extant cōscriptæ: breui compēdio 4. Tomis egregiè exhibuit. Verū enim uerò haud ipsi tantū tribuimus, vt nusquam offendisse putemus: homines siquidem sumus omnes: at quòd, quæ diuturno studio ac indefesso labore sibi comparauerat, ad Dei gloriam, SS. eius honorem, publicamq̄ Ecclesiæ vtilitatē in medio proposuerit, meritò comprobari: nemo puto inficias ibit.

Ceterū cum illi memoratos Tomos recognoscere, expurgare, ac vitarū aliquot accessione locupletare, certò constitutum esset: iamq̄ primum ægrè inchoasset: placuit benignissimo bonorum largitori, laborumq̄ omnium fidiſsimo remuneratori, ad eam eū vitam euocare (vti piè confidimus) in qua neque labor, neque luctus, sed pro labore Christi nomine suscepto, sempiterna quies, & gaudium nunquam finiendum tribuitur. Nè uerò opus tam fructuosum, ne dicam necessariū

EPISTOLA

intercideret; tū ipsius auctoris in limine mortis iam existentis obtestatione, tū piorū aliquot monitis assiduisq; stimulis incitatus; eādem prouinciā (arduā satis) cōtinuandā suscipere, iisdemq; obaudire tandē adductus fui: ne si in renuēdo pertinax perstitissem, superbię deniq; id potius, quā modestię ascriberetur. Feci ergo q̄ rogatus erā: Deoq; benē propitio, ad finē usq; perduxī. De quo id tantū dixisse sufficiat, nihil in eo q̄ ex apocryphis scriptorib^{us} desumptū sit appōlitū esse, hoc est, nullas eorū vitas quarū scriptores penitēs ignorāt, aut si sciuntur, pertenuis in Ecclesia æstimationis & auctoritatis sūt, insertas esse, nihil etiā q̄ nō statim in exēplari vndē desumptū sit faciē inueniri possit: ne quis ex capite nostro aliqua suffarcinasse & ingessisse cōminisci valeat. Cū porrò haud essem nescius (experto ut potē, ut in prouerbio est, edoctus iā pridē Roberto) quā essent in alienos carpēdo labores, hominū ingenia, nostro infelici hoc quo, prōptissima, dein quā suspiciosū, quamq; periculi plenum, aliquid in lucē edere, quod nō sit p̄fecto ingenio & artificiosa industria insigniter elaboratū, cōsultum visū fuit, hūc meum qualem cunq; laborē iudicio ac cēsura censoris à Sereniss. & Reuerendiss. Principe Ferdinādo Archiepiscopatūs Coloniēsis Coadiutore, Bauarię Duce, mihi dati, discutendū approbandumq; exhibere: ne quid zōilo, Cacodoxouē reprehensionis reliquū foret. Quod si nec nūc omnib^{us} satisfactū erit, & homines

DEDICATORIA

mines, præsertim morosuli, nasutuli, & delicatuli, vitas, alias forsã prolixiores, alias breuiores dicitauerint, & modo hæc, modo illa in alijs atque alijs desiderauerint: mihi hoc sufficet, quod nõ tã studio mihi fuerit, vt illis placere, quã pijs prodesse. Qui verò ad carpẽdũ faciliores erũt, illi tũ demũ nõ temeritate, sed iudicio id fecisse putabũtur: vbi ipsi præclari* aliquĩd nobis exhibuerint. Nã id genus hominũ morsus oēs euitare velle, nihil aliud est: quã niti ad impossibile. Restabat nunc vt pro cõmuni multis iã seculis recepta cõsuetudine aliquem mihi deligerem patronum, cui hæc meas qualescunque consecrarem lucubrationes. Hæc autẽ in parte suspẽsus animo cũ hærerẽ, ac viri excellentes quã plurimi occurrerent, tu mihi in primis obuius fuisti admodũ Venerande Pater, quẽ optimo mihi iure ascisserẽ: tũ quod te rerũ à SS. gestarum, frequenti, inter torcurarũ ac occupationum cumulos, lectione animũ mirificẽ recreare ac pascere, sedulã dein in iisdem imitãdis operã nauare exploratã habeã: cũ propter multã rarãque variarũ rerũ, antiquitatis potissimũ ecclesiasticã in te recõditã cognitionem, quã cũ morũ grauitate, vitã integritate, eruditionisque claritudine cõiũcta, longẽ lateque sic diffũditur: vt eius fragrantia, nõ solũ hæc Germania, verũ nobile illud etiã Regnũ Gallicanum suauiter redoleat.

Certissimum autem est, qui SS. vitis diligenter studet optimẽ suã providere. Quem
(?) 4 admo.

EPISTOLA

admodum siquidem pictores cum imaginē
ex imagine depingunt, exemplar itidem re-
spectantes, lineamenta eius magno studio ad
suum opificium transferre conantur: ita qui
fese meditatur omnibus virtutum nume-
ris absolutum reddere, SS. vitas veluti simu-
lachra quædam spirantia & actiosa respicit:
probaque illorum opera sua imitando facit.
Ex illis siquidem & qua via gradiendum post
Dominū sit: simul & quomodo sceleratorū
hominum flagitia, nec non impia omnium
dogmata fugienda sint optimē perdiscitur:
Hinc Patriarcharū, Prophetarū, Apostolorū-
que chori sacri, immortalē sui in Ecclesia
obtinēt memoriā. Habent & eandem SS.
Martyres; qui pro Christi saluatoris fide ac
honore inuictō animo decertarunt; sangui-
nemque suum fuderunt. Nec non & SS. Con-
fessores; qui pleni Spiritu sancto, multis co-
ruscârunt miraculis; quibus mundus crucifi-
xus fuit & illi mundo; pari gloria amoris
Christum Redemptorem sequentes; iugiter-
que crucem salutiferam post eum portantes.
Vt enim Martyres, ita & Confessores pro
Christo communi omnium remuneratore
pati voluerunt; & ij quidem Ecclesiæ lilia,
illi verò rosæ sunt.

Ceterum quicquid à me ad recognoscen-
dos, expurgandos, augendosque memoratos
4. Tomos operæ ac studij impensum est: id
totum V.P. V. ex intimis cordis mei pene-
tralibus, velut amoris atque obseruantia er-
gà te

DEDICATORIA.

gã te meã, offero, dicoque: Christum Salua-
torem caput electorum omnium, ac totius
beneficentiã exhibitorum deprecans: quate-
nũs eandem pro Sacri Carthusiensis cætũs,
pace, conseruatione & amplificatione, exi-
mia dexteritate, dies noctesque laborantem,
multis annorum periodis felicissimis, nobis
totique Prouinciã conseruare dignetur: ad
Diuini nominis sui maiorem gloriam, sub-
ditorum verò eius consolationem, ædifica-
tionemque, ac salutem sempiternã. Ex Car-
thusia Colonienſi: Anno Incarnati verbi,
1602. Pridiẽ B. Iosephi Nutritoris Domini.

V. P. V. humillimus ac obſequentiſſimus
filius Fr. Cornelius Graſius.

*Annumeror Bibliotheca Fratrum
Capucinatorum Paderborne.*

(3) 5 INDEX